

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 31.1.2012
COM(2011) 876 final

2011/0429 (COD)

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την τροποποίηση των οδηγιών 2000/60/ΕΚ και 2008/105/ΕΚ όσον αφορά τις ουσίες προτεραιότητας στον τομέα της πολιτικής των υδάτων

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

{SEC(2011) 1546 final}
{SEC(2011) 1547 final}

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

- **Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης**

Η παρούσα πρόταση της Επιτροπής αφορά την αναθεώρηση του καταλόγου των ουσιών προτεραιότητας (ΟΠ) στον τομέα της πολιτικής των υδάτων, ήτοι των χημικών ουσιών για τις οποίες έχει διαπιστωθεί ότι παρουσιάζουν σημαντικό κίνδυνο για το υδάτινο περιβάλλον ή μέσω αυτού σε επίπεδο ΕΕ, οι οποίες παρατίθενται στο παράρτημα Χ της οδηγίας-πλαίσιου 2000/60/ΕΚ για τα ύδατα (ΟΠΥ)¹. Κατά το άρθρο 16 παράγραφος 4 της ΟΠΥ, η Επιτροπή επιφορτίζεται με το καθήκον επανεξέτασης του καταλόγου των ΟΠ τουλάχιστον ανά τετραετία, ενώ σύμφωνα με το άρθρο 8 της οδηγίας 2008/105/ΕΚ σχετικά με πρότυπα ποιότητας περιβάλλοντος (ΟΠΠΠ)², στην οποία καθορίζονται πρότυπα ποιότητας περιβάλλοντος (ΠΠΠ) για τις ΟΠ³, η Επιτροπή οφείλει να υποβάλει το 2011 στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση σχετικά με τα πορίσματα της πρώτης επανεξέτασης. Στο πλαίσιο της επανεξέτασης, η Επιτροπή πρέπει να εξετάσει, μεταξύ άλλων, το ενδεχόμενο προσθήκης των ουσιών που παρατίθενται στο παράρτημα ΙΙΙ της εν λόγω οδηγίας στον κατάλογο. Η Επιτροπή οφείλει επίσης να υποβάλλει προτάσεις, όπου ενδείκνυται, για τον προσδιορισμό νέων ΟΠ, να θεσπίζει κατά περίπτωση νέα ΠΠΠ για τα επιφανειακά ύδατα, τα ιζήματα και τον βιόκοσμο⁴ και να επανεξετάζει τα ΠΠΠ και τον χαρακτηρισμό των υφιστάμενων ΟΠ.

- **Γενικό πλαίσιο**

Η ΟΠΥ αναγνωρίζει την ύπαρξη σημαντικών πιέσεων στο υδάτινο περιβάλλον, μεταξύ άλλων από τη χημική ρύπανση, και την ανάγκη αειφόρου διαχείρισης των υδάτων. Οι στόχοι της οδηγίας σχετικά με το περιβάλλον περιλαμβάνουν την επίτευξη καλής χημικής και οικολογικής κατάστασης για τα επιφανειακά και υπόγεια υδατικά συστήματα και την πρόληψη της επιδείνωσης της κατάστασής τους. Η οδηγία εφαρμόζεται σε επίπεδο περιοχών λεκάνης απορροής ποταμού (ΛΑΠ). Τα κράτη μέλη οφείλουν να καταρτίσουν, έως το 2009, σχέδιο διαχείρισης λεκάνης απορροής ποταμού (ΣΔΛΑΠ) βασισμένο, μεταξύ άλλων, σε ανάλυση των πιέσεων και των επιπτώσεων και στα αποτελέσματα της παρακολούθησης, καθώς επίσης και ένα πρόγραμμα μέτρων για κάθε περιοχή.

¹ Οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων (ΕΕ L 327 της 22.12.2000, σ. 1). <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:02000L0060-20090113:EL:NOT>

² Οδηγία 2008/105/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με πρότυπα ποιότητας περιβάλλοντος στον τομέα της πολιτικής των υδάτων καθώς και σχετικά με την τροποποίηση και τη συνακόλουθη κατάργηση των οδηγιών του Συμβουλίου 82/176/ΕΟΚ, 83/513/ΕΟΚ, 84/156/ΕΟΚ, 84/491/ΕΟΚ και 86/280/ΕΟΚ και την τροποποίηση της οδηγίας 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 348 της 24.12.2008, σ. 84). <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32008L0105:EL:NOT>

³ Το ΠΠΠ ορίζεται ως «η συγκέντρωση, στο νερό, το ίζημα ή το βιόκοσμο, συγκεκριμένου ρύπου ή ομάδας ρύπων της οποίας δεν πρέπει να σημειώνεται υπέρβαση, ώστε να προστατεύεται η υγεία του ανθρώπου και το περιβάλλον» (ΟΠΥ άρθρο 2 σημείο 35)

⁴ Ο βιόκοσμος αναφέρεται σε ομάδες ζώντων υδρόβιων οργανισμών που μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο ανάλυσης και να χρησιμοποιηθούν ως δείκτες ρύπανσης, όπως οι ιχθύες, τα μύδια, τα ασπόνδυλα, κ.λπ.

Για την επίτευξη του στόχου της καλής χημικής κατάστασης, τα υδατικά συστήματα πρέπει να πληρούν τα ΠΠΠ που έχουν καθοριστεί για τις ΟΠ και για άλλες 8 ρυπογόνες ουσίες που είχαν ήδη υπαχθεί σε ρύθμιση σε επίπεδο ΕΕ. Στις υφιστάμενες 33 ΟΠ περιλαμβάνεται μια σειρά βιομηχανικών χημικών ουσιών, φυτοπροστατευτικών προϊόντων και μετάλλων/μεταλλικών ενώσεων. Ορισμένες ΟΠ χαρακτηρίζονται ως επικίνδυνες ουσίες προτεραιότητας (ΕΟΠ) λόγω της αντοχής τους στη διάσπαση (εμμόνης), της βιοσυσσώρευσης και/ή της τοξικότητάς τους ή των ανησυχιών ανάλογου βαθμού που προκαλούν. Τα κριτήρια αυτά αντιστοιχούν σε εκείνα που καθορίζονται στον κανονισμό REACH⁵ για τις ουσίες που προκαλούν πολύ μεγάλη ανησυχία (SVHC). Τα κράτη μέλη οφείλουν να παρακολουθούν τις ΟΠ στα επιφανειακά υδατικά συστήματα και να υποβάλλουν εκθέσεις σχετικά με τις υπερβάσεις των ΠΠΠ. Η ΟΠΥ προβλέπει τη θέσπιση μέτρων για τον έλεγχο των απορρίψεων, εκπομπών και διαρροών των ΟΠ και των ΕΟΠ στο υδάτινο περιβάλλον. Στόχος είναι η προοδευτική μείωση των ΟΠ και η παύση ή σταδιακή εξάλειψη των ΕΟΠ.

Για την επίτευξη του στόχου της καλής οικολογικής κατάστασης απαιτείται καθορισμός προτύπων σε εθνικό επίπεδο για τις χημικές ουσίες που έχουν χαρακτηριστεί ως ουσίες που προκαλούν ανησυχία σε επίπεδο τοπικό/λεκάνης απορροής ποταμού/εθνικό, αλλά όχι ως ΟΠ σε επίπεδο ΕΕ. Οι χημικές αυτές ουσίες είναι γνωστές ως εξειδικευμένοι ρύποι των λεκανών απορροής ποταμών.

Οι τεχνικές εργασίες για την αναθεώρηση του καταλόγου των ΟΠ ξεκίνησαν το 2007 με διαδικασία ιεράρχησης, ώστε να προσδιοριστούν πιθανές νέες ΟΠ. Ακολούθησαν οι διαδικασίες καθορισμού ΠΠΠ για τις ουσίες αυτές και επανεξέτασης των ΠΠΠ για τις υφιστάμενες ΟΠ, καθώς και του χαρακτηρισμού αυτών των ουσιών. Οι προτεινόμενες νέες ουσίες και οι αλλαγές στις υφιστάμενες ουσίες αναμένονται να ληφθούν υπόψη στα επικαιροποιημένα για το 2015 ΣΔΛΑΠ και προγράμματα μέτρων.

Κατά τη διάρκεια της αναθεώρησης του καταλόγου των ΟΠ, εντοπίστηκαν περιθώρια βελτιώσεων στη λειτουργία της ΟΠΠΠ και καθορίστηκε ένας μηχανισμός βελτίωσης του προσδιορισμού επιπρόσθετων ΟΠ στις μελλοντικές αναθεωρήσεις.

- **Υφιστάμενες διατάξεις στον συγκεκριμένο τομέα**

- Οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2000 για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων
- Οδηγία 2008/105/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με πρότυπα ποιότητας περιβάλλοντος στον τομέα της πολιτικής των υδάτων καθώς και σχετικά με την τροποποίηση και τη συνακόλουθη κατάργηση των οδηγιών του Συμβουλίου 82/176/ΕΟΚ, 83/513/ΕΟΚ, 84/156/ΕΟΚ,

⁵ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων, καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1488/94 της Επιτροπής, καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ L 396 της 30.12.2006, σελ. 1). <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32006R1907:EL:NOT>

84/491/ΕΟΚ και 86/280/ΕΟΚ και την τροποποίηση της οδηγίας 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

- Οδηγία 2009/90/ΕΚ της Επιτροπής, της 31ης Ιουλίου 2009, για τη θέσπιση τεχνικών προδιαγραφών για τη χημική ανάλυση και παρακολούθηση της κατάστασης των υδάτων, σύμφωνα με την οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

- **Συνέπεια με άλλες πολιτικές**

Το 6ο πρόγραμμα δράσης για το περιβάλλον χαρακτηρίζει τα μέτρα για τις ουσίες προτεραιότητας ως βασική δράση (βλ. άρθρο 7 παράγραφος 2 στοιχείο ε) της απόφασης 1600/2002/ΕΚ⁶). Η πρόταση συνάδει με σχετικές πολιτικές και βασικά νομοθετήματα, όπως:

- Πολιτική για τα χημικά προϊόντα: κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων
- Πολιτική για τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα: κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά και την κατάργηση των οδηγιών 79/117/ΕΟΚ και 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου και οδηγία 2009/128/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τον καθορισμό πλαισίου κοινοτικής δράσης με σκοπό την επίτευξη ορθολογικής χρήσης των γεωργικών φαρμάκων
- Πολιτική για τα βιοκτόνα: οδηγία 98/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 1998, για τη διάθεση βιοκτόνων στην αγορά
- Πολιτική για τα φαρμακευτικά προϊόντα: οδηγία 2001/82/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα κτηνιατρικά φάρμακα και οδηγία 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση
- Πολιτική για τις βιομηχανικές εκπομπές: οδηγία 2008/1/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιανουαρίου 2008, σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης και οδηγία 2010/75/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, περί βιομηχανικών εκπομπών
- Πολιτική για τα απόβλητα: οδηγία 2008/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, για τα απόβλητα, οδηγία 2011/65/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2011, για τον

⁶ Απόφαση αριθ. 1600/2002/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 22ας Ιουλίου 2002 για τη θέσπιση του έκτου κοινοτικού προγράμματος δράσης για το περιβάλλον (ΕΕ L 242 της 10.9.2002, σ. 1). <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2002:242:0001:0015:EL:PDF>

περιορισμό της χρήσης ορισμένων επικίνδυνων ουσιών σε ηλεκτρικό και ηλεκτρονικό εξοπλισμό (αναδιατύπωση), οδηγία 2002/96/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2003, σχετικά με τα απόβλητα ειδών ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού (ΑΗΗΕ)

- Πολιτική για τους έμμοτους οργανικούς ρύπους (POP): κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 850/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29ης Απριλίου 2004 για τους έμμοτους οργανικούς ρύπους
- Πολιτική προστασίας του θαλάσσιου περιβάλλοντος: οδηγία 2008/56/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Ιουνίου 2008 περί πλαισίου κοινοτικής δράσης στο πεδίο της πολιτικής για το θαλάσσιο περιβάλλον (οδηγία πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική)

2. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

- **Διαβουλεύσεις και χρήση εμπειρογνωμοσύνης**

Οι τεχνικές εργασίες για την αναθεώρηση, δηλ. κυρίως η ιεράρχηση των ουσιών και ο καθορισμός ΠΠΠ, πραγματοποιήθηκαν από εμπειρογνώμονες υπό την καθοδήγηση της ΓΔ Περιβάλλοντος και του ΚΚΕρ κατά την περίοδο 2008-2010. Στους εμπειρογνώμονες αυτούς περιλαμβάνονταν μέλη της ομάδας εργασίας Ε χημικών υποθέσεων (WG E) στο πλαίσιο της κοινής στρατηγικής εφαρμογής⁷ της ΟΠΥ, και ειδικότερα δύο υπο-ομάδων της WG E, και του συμβουλευτικού φορέα INERIS (Εθνικό Ινστιτούτο Βιομηχανικού Περιβάλλοντος και Κινδύνων της Γαλλίας), με τη συμβολή του Διεθνούς Γραφείου Υδάτων (IOW). Στην WG E και στις δύο υπο-ομάδες μετέχουν Γενικές Διευθύνσεις της Επιτροπής (Περιβάλλοντος, Επιχειρήσεων και Βιομηχανίας και Υγείας και Καταναλωτών), τα κράτη μέλη και οργανώσεις των ενδιαφερομένων μερών, μεταξύ των οποίων σειρά ευρωπαϊκών οργανώσεων της βιομηχανίας (AESGP, AISE, Business Europe, CEFIC, CEPI, CONCAWE, COPA-COGECA, ECPA, EFPIA, EUCETSA, EUDA, EUREAU, EURELECTRIC, EUROFER, EUROMETAUX, EUROMINES), μη κυβερνητικών οργανώσεων (Ευρωπαϊκό Γραφείο Περιβάλλοντος - EEB, Greenpeace, Παγκόσμιο Ταμείο για τη Φύση - WWF) και διακυβερνητικών οργανώσεων (Συμβάσεις του Όσλο και των Παρισίων για την πρόληψη της θαλάσσιας ρύπανσης - OSPAR).

Η WG E συνέβαλε σημαντικά στην αναθεώρηση υποστηρίζοντας τη συλλογή δεδομένων (συμπεριλαμβανομένων των δεδομένων σχετικά με την παρακολούθηση και τους κινδύνους), τη διαδικασία ιεράρχησης για τον προσδιορισμό νέων ουσιών, την επικαιροποίηση του εγγράφου τεχνικής καθοδήγησης σχετικά με τον καθορισμό ΠΠΠ και στην κατάρτιση των ΠΠΠ. Επιπλέον, συνέβαλε στην αναθεώρηση των υφιστάμενων ουσιών προτεραιότητας και ΠΠΠ. Οι δύο υπο-ομάδες της WG E που πραγματοποίησαν μεγάλο τμήμα των εργασιών ήταν η ομάδα εμπειρογνώμωνων για το έγγραφο τεχνικής καθοδήγησης για τα ΠΠΠ (EG-EQS) και η υπο-ομάδα για την επανεξέταση των ουσιών προτεραιότητας (SG-R), στις οποίες προέδρευαν από κοινού εμπειρογνώμονες από το ΚΚΕρ και το Ηνωμένο Βασίλειο. Οι ομάδες ενδιαφερομένων που εκπροσωπούν τη βιομηχανία στη WG E συμμετείχαν στις συζητήσεις των υπο-ομάδων με τις πιο συναφείς εταιρείες μέλη τους, οι οποίες γενικά εκπροσωπήθηκαν

⁷ http://ec.europa.eu/environment/water/water-framework/objectives/implementation_en.htm

από τεχνικούς εμπειρογνώμονες, ιδίως κατά τα τελικά στάδια της διαδικασίας επιλογής και κατά την κατάρτιση των ΠΠΠ.

Τα σχέδια των ΠΠΠ υποβλήθηκαν για γνωμοδότηση στην επιστημονική επιτροπή για την υγεία και τους περιβαλλοντικούς κινδύνους (SCHER)⁸.

Στη γνωμοδότησή της σχετικά με το ΠΠΠ για το νικέλιο, η SCHER σημείωσε ότι η εμπειριστατωμένη ανάλυση ορισμένων δεδομένων ανώτερης βαθμίδας, συμπεριλαμβανομένης της ανεξάρτητης στατιστικής ανάλυσης, θα μπορούσε να επηρεάσει τα τελικά ΠΠΠ. Παρόλο που η ανάλυση αυτή επιχειρήθηκε, λόγω της διάστασης απόψεων μεταξύ των εμπειρογνομώνων, στο σχέδιο της πρότασης το EMT-ΠΠΠ (για τα εσωτερικά ύδατα) για το νικέλιο καθορίστηκε σε 4 αντί για 2μg/l, μέχρι να ολοκληρωθεί η περαιτέρω διαβούλευση με τη SCHER σχετικά με τα συμπεράσματα της ανάλυσης.

- **Εκτίμηση επιπτώσεων**

Το 2010, καθώς οι τεχνικές εργασίες βρίσκονταν στο τελικό στάδιο, άρχισαν οι εργασίες για την εκτίμηση επιπτώσεων με την έναρξη της εκπόνησης μελέτης από τον συμβουλευτικό φορέα Entec⁹. Ο συμβουλευτικός φορέας συνέταξε εκθέσεις επιπτώσεων για κάθε ουσία, λαμβάνοντας υπόψη τα συμπεράσματα των τεχνικών εργασιών¹⁰, στις οποίες βασίστηκε μεγάλο μέρος της συνοδευτικής έκθεσης εκτίμησης επιπτώσεων.

Μια διευθύνουσα ομάδα εκτίμησης επιπτώσεων υποστήριξε την κατάρτιση της εκτίμησης επιπτώσεων με τη συμμετοχή των εξής υπηρεσιών της Επιτροπής: Γενική Γραμματεία, ΓΔ Γεωργίας και Αγροτικής Ανάπτυξης, ΓΔ Επιχειρήσεων και Βιομηχανίας, ΚΚΕρ, ΓΔ Θαλάσσιας Πολιτικής και Αλιείας, ΓΔ Περιφερειακής Πολιτικής, ΓΔ Έρευνας και Τεχνολογικής Ανάπτυξης και ΓΔ Υγείας και Καταναλωτών.

Για την εκπόνηση της έκθεσης εκτίμησης επιπτώσεων πραγματοποιήθηκαν διαβουλεύσεις με την WG E και με άλλα ενδιαφερόμενα μέρη που δεν εκπροσωπούνται στην εν λόγω ομάδα εργασίας.

Η έκθεση εκτίμησης επιπτώσεων συζητήθηκε στη συνεδρίαση του Συμβουλίου Εκτίμησης Επιπτώσεων που πραγματοποιήθηκε στις 22 Ιουνίου 2011. Οι παρατηρήσεις που διατυπώθηκαν καλύπτονται από τη συνοδευτική έκθεση εκτίμησης επιπτώσεων.

3. ΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

- **Νομική βάση**

Το άρθρο 192 παράγραφος 1 της συνθήκης αποτελεί τη νομική βάση της παρούσας πρότασης.

- **Αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας**

⁸ Η SCHER είναι μία από τις επιστημονικές επιτροπές που παρέχουν ανεξάρτητες γνωμοδοτήσεις στην Επιτροπή. Απαρτίζεται από 17 επιστήμονες. Περισσότερες πληροφορίες διατίθενται στον δικτυακό τόπο http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/environmental_risks/index_en.htm

⁹ Σύμβαση αριθ. 070307/2009/547548/SER/D1

¹⁰ Για τις υφιστάμενες ουσίες που βρίσκονται στο στάδιο της επανεξέτασης, ορισμένα από τα στοιχεία τεκμηρίωσης της μελέτης συγκεντρώθηκαν από δεύτερο συμβουλευτικό φορέα, τον WRc (με τη συμβολή της Milieu).

Η ρύπανση των υδάτων έχει πολύ έντονο διασυνοριακό χαρακτήρα. Το 60% της επικράτειας της ΕΕ αποτελεί κοινές λεκάνες απορροής ποταμών. Για το λόγο αυτό και επειδή πολλές ουσίες που προκαλούν ρύπανση χρησιμοποιούνται σε όλη την επικράτεια της ΕΕ, ενδείκνυται η θέσπιση εναρμονισμένων ΠΠΠ σε επίπεδο ΕΕ για τις ουσίες αυτές στις περιπτώσεις όπου διαπιστώνεται σημαντικός κίνδυνος για το υδάτινο περιβάλλον ή μέσω αυτού. Εκτός από την ευρύτερη προστασία, εξασφαλίζεται και η προαγωγή ίσων όρων ανταγωνισμού σε σχέση με την περίπτωση κατά την οποία ορισμένα μόνο κράτη μέλη θεσπίζουν ένα ΠΠΠ ή παρατηρούνται μεγάλες διαφορές μεταξύ των εθνικών ΠΠΠ.

Η παρούσα πρόταση περιορίζεται στον προσδιορισμό ουσιών προτεραιότητας και τη θέσπιση ΠΠΠ σε επίπεδο ΕΕ. Δεν προτείνονται επιπρόσθετα μέτρα σε επίπεδο ΕΕ, πέραν των όσων έχουν ήδη θεσπιστεί. Τα εξειδικευμένα και επιπρόσθετα μέτρα για τον έλεγχο της ρύπανσης επαφίενται στη διακριτική ευχέρεια των κρατών μελών, καθώς εκείνα μπορούν να επιλέξουν τον πιο αποτελεσματικό τρόπο επίτευξης των στόχων, λαμβάνοντας υπόψη τις τοπικές συνθήκες.

- **Επιλογή μέσου**

Προτεινόμενο μέσο: οδηγία που τροποποιεί την ΟΠΥ και την ΟΠΠΠ.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Δεν αναμένονται δημοσιονομικές επιπτώσεις.

5. ΠΡΟΣΘΕΤΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

- **Λεπτομερής επεξήγηση της πρότασης**

Η παρούσα πρόταση τροποποιεί την ΟΠΠΠ και μόνο το παράρτημα Χ της ΟΠΥ.

Το άρθρο 1 αντικαθιστά το παράρτημα Χ της ΟΠΥ από το κείμενο που παρατίθεται στο παράρτημα Ι της παρούσας οδηγίας. Στο επικαιροποιημένο παράρτημα Χ περιλαμβάνονται οι νέες προτεινόμενες ΟΠ και χαρακτηρίζονται δύο υφιστάμενες ΟΠ ως ΕΟΠ. Το παράρτημα απλουστεύεται μέσω της συμπερίληψης ορισμένων πληροφοριών που προηγουμένως αναγράφονταν ως υποσημειώσεις του πίνακα.

Το άρθρο 2 της παρούσας πρότασης τροποποιεί τις ακόλουθες διατάξεις της ΟΠΠΠ:

Το άρθρο 2 τροποποιείται με την προσθήκη ορισμού του όρου «υλικός φορέας», ήτοι του στοιχείου του περιβάλλοντος – συνήθως ύδατα, ιζήματα ή ζώντες οργανισμοί (ιχθύες, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά) – στο οποίο εφαρμόζονται τα ΠΠΠ και στο οποίο πρέπει, ως εκ τούτου, να παρακολουθούνται οι συγκεντρώσεις των ΟΠ και ΕΟΠ.

Το άρθρο 3 τροποποιείται προκειμένου να συνάδει με τη νέα δομή του μέρους Α του παραρτήματος Ι (ειδικότερα με τη συμπερίληψη στο παράρτημα προτύπων σχετικά με τους ζώντες οργανισμούς) και να τροποποιηθούν οι υποχρεώσεις των κρατών μελών σχετικά με την επιλογή υλικού φορέα για την παρακολούθηση. Για κάθε ουσία καθορίζεται προεπιλεγμένος υλικός φορέας παρακολούθησης με βάση τις εγγενείς ιδιότητές της. Η ευελιξία που διαθέτουν τώρα τα κράτη μέλη όσον αφορά την επιλογή εναλλακτικού υλικού φορέα διατηρείται, αλλά εξαρτάται πλέον από την εκπλήρωση των ελάχιστων κριτηρίων

αναλυτικών επιδόσεων που καθορίζονται στο άρθρο 4 της οδηγίας 2009/90/ΕΚ της Επιτροπής¹¹. Επιπλέον, για την απλούστευση της υποβολής εκθέσεων, οι υποχρεώσεις κοινοποίησης που καθορίζονται στο άρθρο 3 της ΟΠΠΠ ενσωματώνονται στην υποβολή των σχεδίων διαχείρισης λεκανών απορροής ποταμών δυνάμει του άρθρου 15 της ΟΠΥ. Τέλος, η εντολή επιτροπολογίας για την τροποποίηση της παραγράφου 3 του μέρους Β του παραρτήματος Ι εναρμονίζεται με τις νέες κατ' εξουσιοδότηση αρμοδιότητες.

Το άρθρο 4 παράγραφος 4 και το άρθρο 5 παράγραφος 6 απαλείφονται ως αποτέλεσμα της εναρμόνισης του νομοθετήματος με τις νέες εκτελεστικές εξουσίες που προβλέπει η Συνθήκη. Οι εξουσίες αυτές δεν ενδείκνυνται για την έκδοση τεχνικών κατευθυντηρίων γραμμών, καθώς δεν πρόκειται για νομικά δεσμευτικά έγγραφα.

Το άρθρο 8 επικαιροποιείται.

Προστίθεται νέο άρθρο 8α το οποίο αφορά ειδικές διατάξεις για τις ουσίες που συμπεριφέρονται ως πανταχού παρούσες ανθεκτικές, βιοσυσσωρευσιμες και τοξικές ουσίες.

Προστίθεται νέο άρθρο 8β για τη δημιουργία καταλόγου επιτήρησης για την στοχευμένη συλλογή δεδομένων παρακολούθησης, με σκοπό την υποστήριξη των μελλοντικών αναθεωρήσεων του καταλόγου των ΟΠ.

Το άρθρο 9 τροποποιείται ώστε να εναρμονιστεί με τον νέο κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 για τις εκτελεστικές αρμοδιότητες της Επιτροπής¹², τροποποίηση που συνεπάγεται ένα νέο άρθρο 10 σχετικά με την άσκηση των κατ' εξουσιοδότηση αρμοδιοτήτων.

Το μέρος Α του παραρτήματος Ι αντικαθίσταται από το παράρτημα ΙΙ της παρούσας οδηγίας, με το οποίο προστίθενται οι νέες προτεινόμενες ΟΠ, τροποποιούνται τα ΠΠΠ για ορισμένες από τις υφιστάμενες ΟΠ¹³ και προστίθεται μια στήλη με τα πρότυπα στους ζώντες οργανισμούς. Η στήλη αυτή περιλαμβάνει τα τρία πρότυπα σχετικά με τους ζώντες οργανισμούς που έχουν ήδη θεσπιστεί με το άρθρο 3 παράγραφος 2 στοιχείο α) της ΟΠΠΠ, καθώς και πρότυπα σχετικά με τους ζώντες οργανισμούς για ορισμένες άλλες υφιστάμενες ΟΠ και για μερικές νέες. Η παράθεση των προτύπων σχετικά με τους ζώντες οργανισμούς στο παράρτημα Ι της ΟΠΠΠ καθιστά απλούστερη την παρουσίαση και βελτιώνει τη σαφήνεια του κειμένου.

Η παράγραφος 2 του μέρους Β του παραρτήματος Ι της ΟΠΠΠ τροποποιείται ώστε να υπάρχει η κατάλληλη παραπομπή στις εκτελεστικές αρμοδιότητες βάσει του άρθρου 9.

Το παράρτημα ΙΙ της ΟΠΠΠ καθίσταται άνευ αντικειμένου και απαλείφεται.

¹¹ Οδηγία 2009/90/ΕΚ, της 31ης Ιουλίου 2009, της Επιτροπής για τη θέσπιση τεχνικών προδιαγραφών για τη χημική ανάλυση και παρακολούθηση της κατάστασης των υδάτων, σύμφωνα με την οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 201 της 1.8.2009, σ. 36). <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2009:201:0036:0038:EL:PDF>

¹² Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ.13). <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2011:055:0013:0018:EL:PDF>

¹³ Οι αλλαγές αφορούν τις εξής υφιστάμενες ουσίες: αριθ. 2 (Ανθρακένιο), 5 (Βρωμιούχοι διφαινυλαιθέρες), 15 (Φλουορανθένιο), 20 (Μόλυβδος και οι ενώσεις του), 22 (Ναφθαλίνιο), 23 (Νικέλιο και οι ενώσεις του) και 28 (Πολυκυκλικοί αρωματικοί υδρογονάνθρακες).

Το παράρτημα ΙΙΙ της ΟΠΠΠ, που συνδέεται με το νυν άρθρο 8, καθίσταται άνευ αντικειμένου και απαλείφεται.

Το άρθρο 3 της παρούσας πρότασης επιβάλλει τις υποχρεώσεις μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο και κοινοποίησης των εθνικών διατάξεων στην Επιτροπή.

Το άρθρο 4 αφορά την έναρξη ισχύος της οδηγίας.

Το άρθρο 5 ορίζει ότι η οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την τροποποίηση των οδηγιών 2000/60/ΕΚ και 2008/105/ΕΚ όσον αφορά τις ουσίες προτεραιότητας στον τομέα της πολιτικής των υδάτων

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και κυρίως το άρθρο 192 παράγραφος 1,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής¹⁴,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών¹⁵,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η χημική ρύπανση των επιφανειακών υδάτων συνιστά απειλή τόσο για το υδάτινο περιβάλλον, με επιπτώσεις όπως η οξεία και η χρόνια τοξικότητα για υδρόβιους οργανισμούς, η συσσώρευση στα οικοσυστήματα και οι απώλειες ενδαιτημάτων και βιοποικιλότητας, όσο και για την ανθρώπινη υγεία. Θα πρέπει να δοθεί προτεραιότητα στον εντοπισμό των αιτιών της ρύπανσης και στην αντιμετώπιση των εκπομπών στην πηγή, με τον αποτελεσματικότερο από οικονομική και περιβαλλοντική άποψη τρόπο.
- (2) Η οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων¹⁶ ορίζει στρατηγική για την αντιμετώπιση της ρύπανσης των υδάτων. Η στρατηγική αυτή περιλαμβάνει τον προσδιορισμό ουσιών προτεραιότητας μεταξύ αυτών που δημιουργούν σημαντικό κίνδυνο για το υδάτινο περιβάλλον ή μέσω αυτού σε επίπεδο Ένωσης. Η απόφαση αριθ. 2455/2001/ΕΚ του Ευρωπαϊκού

¹⁴ ΕΕ C , , σ. .

¹⁵ ΕΕ C , , σ. .

¹⁶ ΕΕ L 327 της 22.12.2000, σ. 1.

Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2001, για τη θέσπιση του καταλόγου ουσιών προτεραιότητας στον τομέα της πολιτικής των υδάτων¹⁷ περιέχει τον πρώτο κατάλογο με 33 ουσίες ή ομάδες ουσιών που χαρακτηρίστηκαν ως ουσίες προτεραιότητας σε επίπεδο Ένωσης και περιλαμβάνονται επί του παρόντος στο παράρτημα Χ της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

- (3) Η οδηγία 2008/105/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με πρότυπα ποιότητας περιβάλλοντος στον τομέα της πολιτικής των υδάτων¹⁸ ορίζει πρότυπα ποιότητας περιβάλλοντος (ΠΠΠ) για τις 33 ουσίες προτεραιότητας που καθορίζονται στην απόφαση αριθ. 2455/2001/ΕΚ και για 8 επιπλέον ρυπογόνες ουσίες που είχαν ήδη υπαχθεί σε ρύθμιση σε επίπεδο Ένωσης, σύμφωνα με τις διατάξεις και τους στόχους της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.
- (4) Η Επιτροπή επανεξέτασε τον κατάλογο των ουσιών προτεραιότητας σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 4 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ και το άρθρο 8 της οδηγίας 2008/105/ΕΚ και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ενδείκνυται η τροποποίηση του καταλόγου των ουσιών προτεραιότητας με τον προσδιορισμό νέων ουσιών για δράση κατά προτεραιότητα σε επίπεδο Ένωσης, τον καθορισμό ΠΠΠ για τις ουσίες αυτές, την επικαιροποίηση των ΠΠΠ για ορισμένες υφιστάμενες ουσίες σύμφωνα με την επιστημονική πρόοδο και τον καθορισμό ΠΠΠ ως προς τους ζώντες οργανισμούς για ορισμένες υφιστάμενες και νέες ουσίες προτεραιότητας.
- (5) Η αναθεώρηση του καταλόγου των ουσιών προτεραιότητας υποστηρίχθηκε από εκτεταμένη διαβούλευση με εμπειρογνώμονες των υπηρεσιών της Επιτροπής, των κρατών μελών, των ενδιαφερόμενων φορέων και της επιστημονικής επιτροπής για την υγεία και τους περιβαλλοντικούς κινδύνους.
- (6) Μετά την έκδοση της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, εκδόθηκαν πολυάριθμες νομοθετικές πράξεις της Ένωσης που αποτελούν μέτρα ελέγχου των εκπομπών για επιμέρους ουσίες προτεραιότητας, σύμφωνα με το άρθρο 16 της εν λόγω οδηγίας. Επιπλέον, πολυάριθμα μέτρα περιβαλλοντικής προστασίας εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής άλλων υφιστάμενων νομοθετημάτων της Ένωσης. Συνεπώς, θα πρέπει να δοθεί προτεραιότητα στην εφαρμογή και την αναθεώρηση των υφιστάμενων πράξεων και όχι στη θέσπιση νέων μέτρων ελέγχου. Η υπαγωγή ουσίας στο παράρτημα Χ της οδηγίας 2000/60/ΕΚ δεν θίγει την εφαρμογή των διατάξεων του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά και την κατάργηση των οδηγιών 79/117/ΕΟΚ και 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου¹⁹.
- (7) Μετά τον καθορισμό των ΠΠΠ για τις 33 ουσίες προτεραιότητας που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Χ της οδηγίας 2000/60/ΕΚ διεξήχθησαν ορισμένες εκτιμήσεις επικινδυνότητας βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 του Συμβουλίου της 23ης Μαρτίου 1993 για την αξιολόγηση και τον έλεγχο των κινδύνων από υφιστάμενες ουσίες²⁰, που αργότερα αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους

¹⁷ ΕΕ L 331 της 15.12.2001, σ. 1.

¹⁸ ΕΕ L 348, της 24.12.2008, σ. 84.

¹⁹ ΕΕ L 309 της 24.11.2009, σ. 1.

²⁰ ΕΕ L 84 της 5.4.1993, σ. 1.

περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων, καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/EK και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1488/94 της Επιτροπής, καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ²¹. Είναι αναγκαίο να αναθεωρηθούν τα ΠΠΠ για ορισμένες υφιστάμενες ουσίες, προκειμένου να διασφαλιστεί κατάλληλο επίπεδο προστασίας και να επικαιροποιηθούν τα ΠΠΠ σύμφωνα με τις πιο πρόσφατες επιστημονικές και τεχνικές γνώσεις σε ό,τι αφορά τους κινδύνους για το υδάτινο περιβάλλον ή μέσω αυτού.

- (8) Προσδιορίστηκαν και έλαβαν προτεραιότητα επιπρόσθετες ουσίες που δημιουργούν σημαντικό κίνδυνο για το υδάτινο περιβάλλον ή μέσω αυτού σε επίπεδο Ένωσης, με την εφαρμογή των προσεγγίσεων που καθορίζονται στο άρθρο 16 παράγραφος 2 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ. Οι ουσίες αυτές πρέπει να προστεθούν στον κατάλογο των ουσιών προτεραιότητας. Κατά τον καθορισμό των ΠΠΠ για τις εν λόγω ουσίες, ελήφθησαν υπόψη τα πιο πρόσφατα διαθέσιμα επιστημονικά και τεχνικά στοιχεία.
- (9) Ο καθορισμός ΠΠΠ για τις επικίνδυνες ουσίες προτεραιότητας συνήθως ενέχει υψηλότερο βαθμό αβεβαιότητας από ό,τι στην περίπτωση των ουσιών προτεραιότητας, αλλά το ΠΠΠ εξακολουθεί να αποτελεί κριτήριο αναφοράς για την αξιολόγηση της συμμόρφωσης με το στόχο της καλής χημικής κατάστασης των επιφανειακών υδάτων κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 24 και των του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημεία ii) και iii) της οδηγίας 2000/60/ΕΚ. Ωστόσο, προκειμένου να διασφαλιστεί επαρκές επίπεδο προστασίας για το περιβάλλον και την υγεία του ανθρώπου, απώτερος στόχος για τις επικίνδυνες ουσίες προτεραιότητας είναι η παύση ή σταδιακή εξάλειψη των εκπομπών, των απορρίψεων και των διαρροών κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο iv) της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.
- (10) Οι επιστημονικές γνώσεις σχετικά με την πορεία και τις επιδράσεις των ρυπογόνων ουσιών στα ύδατα έχουν σημειώσει μεγάλη εξέλιξη κατά τα τελευταία έτη. Πλέον γνωρίζουμε περισσότερα σχετικά με το στοιχείο του υδάτινου περιβάλλοντος (ύδατα, ιζήματα ή ζώντες οργανισμοί, εφεξής «υλικός φορέας») στο οποίο αναμένεται να συναντάται μια ουσία και, επομένως, εκείνο όπου υπάρχει μεγαλύτερη πιθανότητα να είναι μετρήσιμη η συγκέντρωσή της. Ορισμένες πολύ υδρόφοβες ουσίες συσσωρεύονται στους ζώντες οργανισμούς και είναι δύσκολη η ανίχνευσή τους στα ύδατα, ακόμα και με τη χρήση των πιο προηγμένων αναλυτικών τεχνικών. Για τις ουσίες αυτές, καθορίζονται ΠΠΠ ως προς τους ζώντες οργανισμούς. Ωστόσο, για να αξιοποιήσουν τα κράτη μέλη την οικεία στρατηγική παρακολούθησης και να την προσαρμόσουν στις τοπικές περιστάσεις, θα πρέπει να διαθέτουν την ευελιξία να χρησιμοποιούν εναλλακτικούς υλικούς φορείς για την παρακολούθηση (ύδατα, ιζήματα ή ζώντες οργανισμοί) υπό τον όρο ότι το επίπεδο προστασίας που προσφέρεται από το ΠΠΠ και το σύστημα παρακολούθησης είναι εφάμιλλο εκείνου το οποίο παρέχουν το ΠΠΠ και ο υλικός φορέας που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία.

²¹ EE L 396 της 30.12.2006, σ. 1.

- (11) Η οδηγία 2009/90/EK της Επιτροπής, της 31ης Ιουλίου 2009, για τη θέσπιση τεχνικών προδιαγραφών για τη χημική ανάλυση και παρακολούθηση της κατάστασης των υδάτων, σύμφωνα με την οδηγία 2000/60/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²², ορίζει ελάχιστα κριτήρια επιδόσεων για τις μεθόδους ανάλυσης που χρησιμοποιούνται για την παρακολούθηση της κατάστασης των υδάτων. Τα κριτήρια αυτά εξασφαλίζουν εποικοδομητικά και συναφή στοιχεία παρακολούθησης μέσω της υποχρέωσης χρήσης αρκετά ευαίσθητων μεθόδων ανάλυσης, ώστε να διασφαλίζουν ότι οποιαδήποτε υπέρβαση των ΠΠΠ μπορεί να ανιχνευθεί και να υπολογισθεί με αξιοπιστία. Θα πρέπει να επιτρέπεται στα κράτη μέλη να χρησιμοποιούν υλικούς φορείς διαφορετικούς από με εκείνους που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία, μόνο εάν η χρησιμοποιούμενη μέθοδος ανάλυσης πληροί τα ελάχιστα κριτήρια επιδόσεων του άρθρου 4 της οδηγίας 2009/90/EK για τα σχετικά ΠΠΠ και υλικό φορέα ή σημειώνει πολύ καλύτερες επιδόσεις από τη μέθοδο η οποία χρησιμοποιείται για το ΠΠΠ και τον υλικό φορέα που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία.
- (12) Οι ανθεκτικές, βιοσυσσωρεύσιμες και τοξικές ουσίες (ABT) και άλλες ουσίες που συμπεριφέρονται ως ABT μπορεί να συναντώνται για δεκαετίες στο υδάτινο περιβάλλον σε επίπεδα που δημιουργούν σημαντικό κίνδυνο, ακόμα και αν έχουν ήδη ληφθεί εκτεταμένα μέτρα για τη μείωση ή την εξάλειψη των εκπομπών. Ορισμένες είναι επίσης ικανές να μεταφέρονται σε μεγάλες αποστάσεις και έχουν σε μεγάλο βαθμό καθολική παρουσία στο περιβάλλον. Αρκετές από τις ουσίες αυτές συγκαταλέγονται μεταξύ των υφιστάμενων και των προτεινόμενων επικίνδυνων ουσιών προτεραιότητας και, λόγω της μακροπρόθεσμης καθολικής παρουσίας τους, ορισμένες απαιτούν ιδιαίτερη μέριμνα όσον αφορά την επίπτωσή τους στην παρουσίαση της χημικής κατάστασης βάσει της οδηγίας 2000/60/EK και τις απαιτήσεις παρακολούθησης.
- (13) Σε ό,τι αφορά την παρουσίαση της χημικής κατάστασης σύμφωνα με το παράρτημα V σημείο 1.4.3 της οδηγίας 2000/60/EK, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να παρουσιάζουν χωριστά τις επιπτώσεις, στη χημική κατάσταση, των ουσιών που συμπεριφέρονται ως πανταχού παρούσες ABT ουσίες, ώστε να μην επισκιάζονται οι βελτιώσεις της ποιότητας των υδάτων που επιτυγχάνονται σε σχέση με άλλες ουσίες. Θα μπορούσαν να υποβάλλονται, επιπλέον του υποχρεωτικού χάρτη που καλύπτει όλες τις ουσίες, ένας χάρτης μόνο για όσες συμπεριφέρονται ως πανταχού παρούσες ABT και ένας για τις υπόλοιπες ουσίες.
- (14) Η παρακολούθηση θα πρέπει να προσαρμόζεται στη χωροχρονική κλίμακα της αναμενόμενης διακύμανσης των συγκεντρώσεων. Δεδομένης της εκτεταμένης κατανομής και του μεγάλου χρόνου αποκατάστασης που αναμένονται για τις ουσίες που συμπεριφέρονται ως πανταχού παρούσες ABT ουσίες, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να μειώνουν τον αριθμό των σημείων και/ή τη συχνότητα παρακολούθησης για τις ουσίες αυτές, εφόσον υπάρχει στατιστικά ισχυρή γραμμή βάσης παρακολούθησης.
- (15) Η ιδιαίτερη μέριμνα για τις ουσίες που συμπεριφέρονται ως πανταχού παρούσες ABT ουσίες δεν απαλλάσσει την Ένωση ούτε τα κράτη μέλη από την υποχρέωση να λαμβάνουν επιπλέον μέτρα πέραν των όσων έχουν ήδη ληφθεί, μεταξύ άλλων σε διεθνές επίπεδο, για τη μείωση ή την εξάλειψη των εκπομπών, των απορρίψεων και

²² EE L 201 της 1.8.2009, σ. 36

των διαρροών των ουσιών αυτών ώστε να επιτύχουν τους στόχους που καθορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 2000/60/EK.

- (16) Απαιτούνται δεδομένα παρακολούθησης υψηλής ποιότητας, καθώς και δεδομένα σχετικά με τις οικοτοξικολογικές επιδράσεις, για τις εκτιμήσεις επικινδυνότητας που υποστηρίζουν την επιλογή νέων ουσιών προτεραιότητας. Τα δεδομένα παρακολούθησης που συλλέγουν τα κράτη μέλη, παρόλο που έχουν βελτιωθεί σημαντικά κατά τα τελευταία έτη, δεν εξυπηρετούν πάντα τον επιδιωκόμενο σκοπό ως προς την ποιότητα και την ενωσιακή κάλυψη. Υπάρχει ιδιαίτερη έλλειψη δεδομένων παρακολούθησης για πολλές αναδυόμενες ρυπογόνες ουσίες, οι οποίες μπορούν να οριστούν ως ρύποι που δεν καλύπτονται επί του παρόντος από συστηματικά προγράμματα παρακολούθησης σε επίπεδο Ένωσης, αλλά δημιουργούν ενδεχομένως σημαντικό κίνδυνο που απαιτεί κανονιστική ρύθμιση, ανάλογα με τις δυνητικές τους (οικο)τοξικολογικές επιδράσεις και επιδράσεις στην υγεία και με τα επίπεδά τους στο (υδάτινο) περιβάλλον.
- (17) Απαιτείται νέος μηχανισμός ο οποίος θα παρέχει στην Επιτροπή στοχευμένα και υψηλής ποιότητας στοιχεία παρακολούθησης σχετικά με τη συγκέντρωση των ουσιών στο υδάτινο περιβάλλον με εστίαση στους αναδυόμενους ρύπους και σε άλλες ουσίες για τις οποίες η ποιότητα των διαθέσιμων δεδομένων παρακολούθησης δεν επαρκεί για την εκτίμηση επικινδυνότητας. Ο νέος μηχανισμός θα πρέπει να διευκολύνει τη συλλογή τέτοιων στοιχείων σε όλες τις λεκάνες απορροής ποταμών της Ένωσης. Για να διατηρηθεί το κόστος της παρακολούθησης σε λογικό επίπεδο, ο μηχανισμός θα πρέπει να εστιάζει σε περιορισμένο αριθμό ουσιών, οι οποίες συμπεριλαμβάνονται προσωρινά σε κατάλογο επιτήρησης, και σε περιορισμένο αριθμό σημείων παρακολούθησης, παρέχοντας όμως αντιπροσωπευτικά δεδομένα που εξυπηρετούν το σκοπό της ενωσιακής διαδικασίας ιεράρχησης. Ο κατάλογος αυτός θα πρέπει να έχει δυναμικό χαρακτήρα, ώστε να ανταποκρίνεται στα νέα στοιχεία σχετικά με τους πιθανούς κινδύνους που ενέχουν οι αναδυόμενοι ρύποι και να αποτρέπει την παρακολούθηση ουσιών για περισσότερο χρονικό διάστημα από ό,τι είναι απαραίτητο.
- (18) Για να απλουστευτούν και να εξορθολογιστούν οι υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων των κρατών μελών και να ενισχυθεί η συνέπεια με τα άλλα συναφή στοιχεία της διαχείρισης των υδάτων, οι απαιτήσεις κοινοποίησης του άρθρου 3 της οδηγίας 2008/105/EK θα πρέπει να συγχωνευτούν με τις γενικές υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων δυνάμει του άρθρου 15 της οδηγίας 2000/60/EK.
- (19) Με την έγκριση της παρούσας πρότασης και την υποβολή της έκθεσής της στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, η Επιτροπή ολοκληρώνει την πρώτη αναθεώρηση του καταλόγου των ουσιών προτεραιότητας κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 8 της οδηγίας 2008/105/EK. Η αναθεώρηση αυτή περιελάμβανε την επανεξέταση των ουσιών που παρατίθενται στο παράρτημα III της εν λόγω οδηγίας, σε ορισμένες από τις οποίες έχει δοθεί προτεραιότητα. Επί του παρόντος, δεν υπάρχουν επαρκή στοιχεία ώστε να δοθεί προτεραιότητα στις άλλες ουσίες. Η πιθανότητα να καταστούν διαθέσιμα νέα δεδομένα σχετικά με τις ουσίες αυτές σημαίνει ότι δεν εξαιρούνται από κάποια μελλοντική επανεξέταση, όπως οι άλλες ουσίες που εξετάστηκαν, αλλά δεν τους δόθηκε προτεραιότητα στο πλαίσιο της παρούσας αναθεώρησης. Επομένως, το παράρτημα III της οδηγίας 2008/105/EK καθίσταται άνευ αντικειμένου και θα πρέπει να απαλειφθεί. Το άρθρο 8 της ίδιας

οδηγίας θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως, επίσης ως προς την ημερομηνία υποβολής των εκθέσεων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

- (20) Για να αντιδρά η Επιτροπή εγκαίρως στη σχετική τεχνική και επιστημονική πρόοδο στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία, θα πρέπει να της ανατεθεί, σύμφωνα με το άρθρο 290 της συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η αρμοδιότητα έκδοσης πράξεων για την επικαιροποίηση των μεθόδων εφαρμογής των προτύπων περιβαλλοντικής ποιότητας που καθορίζονται στην οδηγία.
- (21) Επιπλέον, προκειμένου να βελτιωθεί η πληροφοριακή βάση για τον μελλοντικό προσδιορισμό ουσιών προτεραιότητας, ιδίως σε ό,τι αφορά τους αναδυόμενους ρύπους, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 290 της συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η αρμοδιότητα έκδοσης πράξεων σχετικά με την κατάρτιση καταλόγου επιτήρησης. Έχει ιδιαίτερη σημασία να προβαίνει η Επιτροπή σε κατάλληλες διαβουλεύσεις κατά τη διάρκεια των προπαρασκευαστικών εργασιών της, επίσης και σε επίπεδο εμπειρογνομώνων.
- (22) Κατά την προετοιμασία και τη σύνταξη κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, η Επιτροπή θα πρέπει να διασφαλίζει την κατά τον δέοντα τρόπο ταυτόχρονη και έγκαιρη διαβίβαση των σχετικών εγγράφων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.
- (23) Θα πρέπει να ανατεθούν εκτελεστικές αρμοδιότητες στην Επιτροπή για την εξασφάλιση ενιαίων συνθηκών εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, των μεθόδων παρακολούθησης των ουσιών που περιλαμβάνονται στον κατάλογο επιτήρησης και των μορφότυπων υποβολής των δεδομένων και των στοιχείων παρακολούθησης στην Επιτροπή. Οι αρμοδιότητες αυτές πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή²³.
- (24) Δεδομένου ότι ο στόχος της παρούσας οδηγίας, και συγκεκριμένα η επίτευξη καλής χημικής κατάστασης στα επιφανειακά ύδατα μέσω του καθορισμού ΠΠΠ για τις ουσίες προτεραιότητας και ορισμένους άλλους ρύπους, είναι αδύνατο να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη και είναι συνεπώς δυνατόν να επιτευχθεί καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, για λόγους διατήρησης του ίδιου επιπέδου προστασίας των επιφανειακών υδάτων σε ολόκληρη την επικράτεια της Ένωσης, η Ένωση μπορεί να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που ορίζεται στο άρθρο 5 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας του ίδιου άρθρου, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου αυτού.
- (25) Συνεπώς, οι οδηγίες 2000/60/ΕΚ και 2008/105/ΕΚ θα πρέπει να τροποποιηθούν αναλόγως,

²³ ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13.

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Το παράρτημα X της οδηγίας 2000/60/ΕΚ αντικαθίσταται από το κείμενο που παρατίθεται στο παράρτημα I της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 2

Η οδηγία 2008/105/ΕΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Το άρθρο 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ισχύουν οι ορισμοί του άρθρου 2 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ και του άρθρου 2 της οδηγίας 2009/90/ΕΚ.

Επιπλέον, ισχύει ο ακόλουθος ορισμός:

«Υλικός φορέας»: ένα στοιχείο του υδάτινου περιβάλλοντος, ήτοι ύδατα, ιζήματα ή ζώντες οργανισμοί.»

2. Το άρθρο 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 3

1. Σύμφωνα με το άρθρο 1 της παρούσας οδηγίας και το άρθρο 4 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν στα συστήματα επιφανειακών υδάτων τα ΠΠΠ που καθορίζονται στο μέρος Α του παραρτήματος I της παρούσας οδηγίας.

Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τα ΠΠΠ στα συστήματα επιφανειακών υδάτων σύμφωνα με τις απαιτήσεις που καθορίζονται στο μέρος Β του παραρτήματος I. [Σημείωση: η παρούσα παράγραφος δεν τροποποιείται]

2. Για τις ουσίες αριθ. 5, 15, 16, 17, 21, 28, 34, 35, 37, 43 και 44 του μέρους Α του παραρτήματος I, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τα ΠΠΠ ως προς τους ζώντες οργανισμούς, που καθορίζονται στο μέρος Α του παραρτήματος I. Για τις υπόλοιπες ουσίες τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τα ΠΠΠ ως προς τα ύδατα, που καθορίζονται στο μέρος Α του παραρτήματος I.

3. Τα κράτη μέλη δύνανται να επιλέξουν να εφαρμόζουν ένα ΠΠΠ για υλικό φορέα διαφορετικό από εκείνον που καθορίζεται στην παράγραφο 2.

Τα κράτη μέλη που προβαίνουν στην επιλογή αυτή εφαρμόζουν το σχετικό ΠΠΠ που καθορίζεται στο μέρος Α του παραρτήματος I ή, εάν δεν περιλαμβάνεται κανένα ΠΠΠ για τον σχετικό υλικό φορέα, θεσπίζουν ένα ΠΠΠ το οποίο προσφέρει τουλάχιστον το ίδιο επίπεδο προστασίας όπως το ΠΠΠ που προβλέπεται στο εν λόγω παράρτημα.

Τα κράτη μέλη δύναται να προβαίνουν στην επιλογή αυτή μόνο εφόσον η μέθοδος ανάλυσης που χρησιμοποιείται για τον επιλεγμένο υλικό φορέα πληροί τα ελάχιστα κριτήρια επιδόσεων που καθορίζονται στο άρθρο 4 της οδηγίας 2009/90/ΕΚ της Επιτροπής(*) ή, στην περίπτωση που δεν πληρούνται τα κριτήρια αυτά για κανέναν υλικό φορέα, η μέθοδος έχει πολύ καλύτερες επιδόσεις από τη χρησιμοποιούμενη για τον υλικό φορέα που καθορίζεται στην παράγραφο 2.

4. Για τις ουσίες για τις οποίες εφαρμόζεται ΠΠΠ ως προς τα ιζήματα και/ή τους ζώντες οργανισμούς, τα κράτη μέλη παρακολουθούν την εκάστοτε ουσία στον σχετικό υλικό φορέα τουλάχιστον μία φορά ετησίως, εκτός εάν οι τεχνικές γνώσεις και οι κρίσεις των εμπειρογνομόνων δικαιολογούν άλλη περιοδικότητα.

5. Τα κράτη μέλη συμπεριλαμβάνουν στα επικαιροποιημένα σχέδια διαχείρισης λεκανών απορροής ποταμών που καταρτίζουν δυνάμει του άρθρου 13 παράγραφος 7 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ:

- α) πίνακα στον οποίο παρατίθενται τα όρια ποσοτικού προσδιορισμού των μεθόδων ανάλυσης που εφαρμόζονται, καθώς και τα στοιχεία σχετικά με τις επιδόσεις των μεθόδων αυτών σε σχέση με τα κριτήρια που καθορίζονται στο άρθρο 4 της οδηγίας 2009/90/ΕΚ της Επιτροπής,
- β) για τις ουσίες για τις οποίες έχει γίνει χρήση της επιλογής της παραγράφου 3:
 - i) τους λόγους και τη βάση χρήσης της,
 - ii) κατά περίπτωση, τα εναλλακτικά ΠΠΠ που καθορίστηκαν, τα στοιχεία που αποδεικνύουν ότι θα προσφέρουν τουλάχιστον το ίδιο επίπεδο προστασίας, συμπεριλαμβανομένων των δεδομένων και της μεθοδολογίας που χρησιμοποιήθηκαν για τον καθορισμό τους, και τις κατηγορίες επιφανειακών υδάτων στις οποίες εφαρμόζονται,
 - iii) για λόγους σύγκρισης με τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 5 στοιχείο α) του παρόντος άρθρου, τα όρια ποσοτικού προσδιορισμού των μεθόδων ανάλυσης για τον ή τους υλικούς φορείς που καθορίζονται στο μέρος Α του παραρτήματος Ι της παρούσας οδηγίας, συμπεριλαμβανομένων στοιχείων για τις επιδόσεις των μεθόδων αυτών σε σχέση με τα κριτήρια που καθορίζονται στο άρθρο 4 της οδηγίας 2009/90/ΕΚ της Επιτροπής,
- γ) εάν η περιοδικότητα της παρακολούθησης υπερβαίνει το ένα έτος, αιτιολόγηση της εφαρμοζόμενης συχνότητας παρακολούθησης, σύμφωνα με την παράγραφο 4.

6. Βάσει της παρακολούθησης της κατάστασης των υδάτων η οποία διεξάγεται σύμφωνα με το άρθρο 8 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, τα κράτη μέλη φροντίζουν για την ανάλυση των μακροπρόθεσμων τάσεων των συγκεντρώσεων των ουσιών προτεραιότητας που εκτίθενται στο μέρος Α του παραρτήματος Ι και οι οποίες τείνουν να συσσωρεύονται σε ιζήματα ή/και ζώντες οργανισμούς, αποδίδοντας ιδιαίτερη έμφαση στις ουσίες αριθ. 2, 5, 6, 7, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 26, 28, 30, 34, 35, 36, 37, 43 και 44. Με την επιφύλαξη του άρθρου 4 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, λαμβάνουν μέτρα ώστε να διασφαλίζεται ότι οι συγκεντρώσεις αυτές δεν αυξάνουν

σημαντικά σε ιζήματα ή/και οικείους ζώντες οργανισμούς. [Σημείωση: Η τροποποίηση αφορά μόνο την προσθήκη των παραπομπών στις νέες ουσίες προτεραιότητας (30 έως 44)]

Τα κράτη μέλη καθορίζουν τη συχνότητα παρακολούθησης σε ιζήματα ή/και ζώντες οργανισμούς ούτως ώστε να υπάρχουν επαρκή δεδομένα για μια αξιόπιστη ανάλυση μακροπρόθεσμων τάσεων. Ως κατευθυντήρια γραμμή, η παρακολούθηση θα πρέπει να γίνεται κάθε τριετία, εκτός εάν οι τεχνικές γνώσεις και οι κρίσεις των εμπειρογνομόνων δικαιολογούν κάποια άλλη περιοδικότητα. [Σημείωση: η παρούσα παράγραφος δεν τροποποιείται]

7. Η Επιτροπή εξετάζει την τεχνική και επιστημονική πρόοδο, συμπεριλαμβανομένης της σύνταξης εκτιμήσεων επικινδυνότητας, όπως αναφέρονται στα στοιχεία α) και β) του άρθρου 16 παράγραφος 2 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ και τις πληροφορίες από την καταγραφή των ουσιών που καθίστανται δημόσια διαθέσιμες σύμφωνα με το άρθρο 119 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 και, εφόσον είναι αναγκαίο, προτείνει την αναθεώρηση των ΠΠΠ που περιέχονται στο μέρος Α του παραρτήματος Ι της παρούσας οδηγίας, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 294 της συνθήκης και βάσει του χρονοδιαγράμματος του άρθρου 16 παράγραφος 4 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ. [Σημείωση: η παρούσα παράγραφος δεν τροποποιείται]

8. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις δυνάμει του άρθρου 10 σχετικά με την τροποποίηση του σημείου 3 του μέρους Β του παραρτήματος Ι της παρούσας οδηγίας.

(*) ΕΕ L 201 της 1.8.2009, σ. 36.»

3. Η παράγραφος 4 του άρθρου 4 και η παράγραφος 6 του άρθρου 5 απαλείφονται.
4. Το άρθρο 8 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 8

Επανεξέταση του παραρτήματος Χ της οδηγίας 2000/60/ΕΚ

Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο σχετικά με τα αποτελέσματα της τακτικής επανεξέτασης του παραρτήματος Χ της οδηγίας 2000/60/ΕΚ που προβλέπεται στο άρθρο 16 παράγραφος 4 της εν λόγω οδηγίας. Συνοδεύει την έκθεση, κατά περίπτωση, με σχετικές προτάσεις, ιδίως προτάσεις για τον προσδιορισμό νέων ουσιών προτεραιότητας ή επικίνδυνων ουσιών προτεραιότητας ή για τον χαρακτηρισμό ορισμένων ουσιών προτεραιότητας ως επικίνδυνων ουσιών προτεραιότητας και τον καθορισμό αντίστοιχων ΠΠΠ για τα επιφανειακά ύδατα, τα ιζήματα και τους ζώντες οργανισμούς, κατά περίπτωση.»

5. Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο 8α:

«Άρθρο 8α

Ειδικές διατάξεις για τις ουσίες που συμπεριφέρονται ως πανταχού παρούσες ανθεκτικές, βιοσυσσωρεύσιμες και τοξικές ουσίες.

Για τις ουσίες αριθ. 5, 21, 28, 30, 35, 37, 43 και 44 του μέρους Α του παραρτήματος Ι της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη δύναται:

(α) να παρουσιάζουν τα στοιχεία για τη χημική κατάσταση χωριστά από εκείνα που αφορούν τις υπόλοιπες ουσίες στα σχέδια διαχείρισης λεκανών απορροής ποταμών που καταρτίζουν σύμφωνα με το άρθρο 13 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, με την επιφύλαξη των απαιτήσεων του σημείου 1.4.3 του παραρτήματος V της εν λόγω οδηγίας σχετικά με την παρουσίαση της συνολικής χημικής κατάστασης και/ή

(β) να διενεργούν λιγότερο εντατική παρακολούθηση από εκείνη που απαιτείται για τις ουσίες προτεραιότητας σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 4 της παρούσας οδηγίας και το παράρτημα V της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, υπό τον όρο ότι η παρακολούθηση είναι αντιπροσωπευτική και ήδη υφίσταται στατιστικά ισχυρή γραμμή βάσης σχετικά με την παρουσία των ουσιών αυτών στο υδάτινο περιβάλλον, η οποία καλύπτει τουλάχιστον έναν εξαετή κύκλο προγραμματισμού της διαχείρισης λεκανών απορροής ποταμών.

Το πρώτο εδάφιο εφαρμόζεται με την επιφύλαξη των στόχων και των υποχρεώσεων που καθορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο α), στο άρθρο 11 παράγραφος 3 στοιχείο ια) και στο άρθρο 16 παράγραφος 6 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.»

6. Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο 8β:

«Άρθρο 8β

Κατάλογος επιτήρησης

1. Η Επιτροπή καταρτίζει κατάλογο επιτήρησης των ουσιών για τις οποίες συλλέγονται δεδομένα παρακολούθησης σε επίπεδο Ένωσης, με σκοπό την υποστήριξη της μελλοντικής διαδικασίας ιεράρχησης σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 2 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

Ο κατάλογος επιτήρησης περιλαμβάνει το πολύ 25 ουσίες ή ομάδες ουσιών ανά πάσα στιγμή και υποδεικνύει τον υλικό φορέα για την παρακολούθηση κάθε ουσίας. Οι ουσίες επιλέγονται μεταξύ εκείνων για τις οποίες τα διαθέσιμα στοιχεία δείχνουν ότι ενδέχεται να δημιουργούν σημαντικό κίνδυνο σε επίπεδο Ένωσης για το υδάτινο περιβάλλον ή μέσω αυτού. Κατά την επιλογή των ουσιών για τον κατάλογο επιτήρησης η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη όλες τις διαθέσιμες πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένων των ερευνητικών έργων, των προγραμμάτων των κρατών μελών για χαρακτηρισμό και παρακολούθηση βάσει των άρθρων 5 και 8 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ και των πληροφοριών σχετικά με τους όγκους παραγωγής, τα πρότυπα χρήσης, τις συγκεντρώσεις στο περιβάλλον και τις επιδράσεις, συμπεριλαμβανομένων όσων συλλέγονται σύμφωνα με τις οδηγίες 98/8/ΕΚ, 2001/82/ΕΚ* και 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου** και με τους κανονισμούς (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 και 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου***.

2. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 10 σχετικά με την κατάρτιση του καταλόγου επιτήρησης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

3. Η Επιτροπή καταρτίζει τον πρώτο κατάλογο επιτήρησης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 μέχρι την [...] ²⁴.

4. Τα κράτη μέλη παρακολουθούν κάθε ουσία που περιλαμβάνεται στον κατάλογο επιτήρησης σε επιλεγμένους αντιπροσωπευτικούς σταθμούς παρακολούθησης για περίοδο τουλάχιστον 12 μηνών που αρχίζει εντός 3 μηνών από την εγγραφή της ουσίας στον κατάλογο επιτήρησης.

Κάθε κράτος μέλος επιλέγει τουλάχιστον ένα σταθμό ανά γεωγραφική έκταση 15.000 km² κατά μέσον όρο, με ελάχιστο όριο έναν σταθμό ανά κράτος μέλος.

Κατά την επιλογή των αντιπροσωπευτικών σταθμών, της συχνότητας και του χρονικού σημείου παρακολούθησης για κάθε ουσία, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη τα πρότυπα χρήσης της ουσίας αυτής. Η παρακολούθηση πρέπει να διενεργείται τουλάχιστον μία φορά ετησίως.

5. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν έκθεση στην Επιτροπή σχετικά με τα αποτελέσματα της παρακολούθησης που διενεργούν βάσει της παραγράφου 4, εντός 18 μηνών από την εγγραφή της ουσίας στον κατάλογο επιτήρησης και, στη συνέχεια, ανά 12 μήνες για την περίοδο κατά την οποία η ουσία παραμένει στον κατάλογο. Η έκθεση αυτή περιλαμβάνει στοιχεία για τον αντιπροσωπευτικό χαρακτήρα του σταθμού και τη στρατηγική παρακολούθησης.

6. Η Επιτροπή δύναται να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις στις οποίες καθορίζονται τεχνικές προδιαγραφές για την παρακολούθηση των ουσιών που περιλαμβάνονται στον κατάλογο επιτήρησης και τεχνικοί μορφότυποι για την υποβολή των αποτελεσμάτων της παρακολούθησης και των σχετικών πληροφοριών στην Επιτροπή. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που προβλέπεται στο άρθρο 9 παράγραφος 2.

* EE L 311 της 28.11.2001, σ. 1.

** EE L 311 της 28.11.2001, σ. 67.

*** EE L 309 της 24.11.2009, σ. 1.»

7. Το άρθρο 9 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 9

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή που έχει συσταθεί βάσει του άρθρου 21 παράγραφος 1 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ. Η εν λόγω επιτροπή είναι επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011. (*)

²⁴ 12 μήνες μετά την έκδοση της παρούσας οδηγίας.

2. Όταν γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

(*) ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13.»

8. Το άρθρο 10 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

Άρθρο 10

Άσκηση των ανατιθέμενων αρμοδιοτήτων

1. Η αρμοδιότητα έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο παρόν άρθρο.

2. Η αρμοδιότητα έκδοσης των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που προβλέπονται στο άρθρο 3 παράγραφος 8 και το άρθρο 8β παράγραφος 2 ανατίθεται στην Επιτροπή για αόριστο χρονικό διάστημα από την [...]»²⁵.

3. Η ανάθεση αρμοδιότητας που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 8 και το άρθρο 8β παράγραφος 2 μπορεί να ανακληθεί οποιαδήποτε στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την ανάθεση της αρμοδιότητας που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Τίθεται σε ισχύ την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευση της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτήν. Δεν θίγει την εγκυρότητα των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που ήδη ισχύουν.

4. Όταν η Επιτροπή εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξη, την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

5. Οι κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που εκδίδονται σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 8 και το άρθρο 8β παράγραφος 2 τίθενται σε ισχύ μόνο εφόσον δεν διατυπωθούν αντιρρήσεις είτε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είτε από το Συμβούλιο, εντός προθεσμίας δύο μηνών από την κοινοποίηση της πράξης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ή εάν, πριν από τη λήξη της προθεσμίας αυτής, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν πρόκειται να προβάλουν αντιρρήσεις. Η προθεσμία αυτή παρατείνεται κατά δύο μήνες με πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.»

9. Στο παράρτημα I, το μέρος Α αντικαθίσταται από το κείμενο που παρατίθεται στο παράρτημα II της παρούσας οδηγίας.

10. Στο παράρτημα I μέρος Β, το σημείο 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Στήλες 6 και 7 του πίνακα: Για κάθε δεδομένο σύστημα επιφανειακών υδάτων, η εφαρμογή του ΜΕΣ-ΠΠΠ σημαίνει ότι η μετρούμενη συγκέντρωση σε οποιοδήποτε αντιπροσωπευτικό σημείο παρακολούθησης εντός του υδατικού συστήματος δεν υπερβαίνει το πρότυπο.

²⁵ Ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.

Ωστόσο, σύμφωνα με το σημείο 1.3.4 του παραρτήματος V της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, τα κράτη μέλη δύνανται να εφαρμόζουν στατιστικές μεθόδους, όπως ο υπολογισμός του εκατοστημορίου, με στόχο να διασφαλίζεται αποδεκτός βαθμός εμπιστοσύνης και ακρίβειας για τη διαπίστωση της συμμόρφωσης προς τα ΜΕΣ-ΠΠΠ. Στην περίπτωση αυτή, οι εν λόγω στατιστικές μέθοδοι πρέπει να είναι σύμφωνες προς τους λεπτομερείς κανόνες που θεσπίζονται σύμφωνα με την διαδικασία εξέτασης του άρθρου 9 παράγραφος 2 της παρούσας οδηγίας.»

11. Τα παραρτήματα II και III απαλείφονται.

Άρθρο 3

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία το αργότερο την [...] ²⁶. Ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων, καθώς και πίνακα αντιστοιχίας μεταξύ αυτών των διατάξεων και της παρούσας οδηγίας.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, αυτές περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς αποφασίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 5

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 31.1.2012

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

²⁶ 12 μήνες μετά την έκδοση της παρούσας οδηγίας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Χ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΟΥΣΙΩΝ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ

Αριθμός	Αριθμός CAS ¹	Αριθμός ΕΕ ²	Ονομασία της ουσίας προτεραιότητας ³	Χαρακτηρισμός ως επικίνδυνης ουσίας προτεραιότητας
(1)	15972-60-8	240-110-8	Alachlor	
(2)	120-12-7	204-371-1	Ανθρακένιο	X
(3)	1912-24-9	217-617-8	Ατραζίνη	
(4)	71-43-2	200-753-7	Βενζόλιο	
(5)	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	Βρωμιούχοι διφαινυλαιθέρες	X ⁴
(6)	7440-43-9	231-152-8	Κάδμιο και οι ενώσεις του	X
(7)	85535-84-8	287-476-5	Χλωροαλκάνια C ₁₀₋₁₃	X

Αριθμός	Αριθμός CAS ¹	Αριθμός ΕΕ ²	Ονομασία της ουσίας προτεραιότητας ³	Χαρακτηρισμός ως επικίνδυνης ουσίας προτεραιότητας
(8)	470-90-6	207-432-0	Chlorfenvinphos	
(9)	2921-88-2	220-864-4	Chlorpyrifos (Chlorpyrifos-ethyl)	
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2-Διχλωροαιθάνιο	
(11)	75-09-2	200-838-9	Διχλωρομεθάνιο	
(12)	117-81-7	204-211-0	Φθαλικό δι(2-αιθυλεξύλιο) (DEHP)	X
(13)	330-54-1	206-354-4	Diuron (Διουρόνη)	
(14)	115-29-7	204-079-4	Endosulfan (Ενδοσουλφάνη)	X
(15)	206-44-0	205-912-4	Φλουορανθένιο ⁵	
(16)	118-74-1	204-273-9	Εξαχλωροβενζόλιο	X
(17)	87-68-3	201-765-5	Εξαχλωροβουταδιένιο	X
(18)	608-73-1	210-168-9	Εξαχλωροκυκλοεξάνιο	X
(19)	34123-59-6	251-835-4	Isoproturon (Ισοπροτουρόνη)	
(20)	7439-92-1	231-100-4	Μόλυβδος και οι ενώσεις του	

Αριθμός	Αριθμός CAS ¹	Αριθμός ΕΕ ²	Ονομασία της ουσίας προτεραιότητας ³	Χαρακτηρισμός ως επικίνδυνης ουσίας προτεραιότητας
(21)	7439-97-6	231-106-7	Υδράργυρος και οι ενώσεις του	X
(22)	91-20-3	202-049-5	Ναφθαλίνο	
(23)	7440-02-0	231-111-4	Νικέλιο και οι ενώσεις του	
(24)	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	Εννεύλοφαινόλες	X ⁶
(25)	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	Οκτυλοφαινόλες ⁷	
(26)	608-93-5	210-172-0	Πενταχλωροβενζόλιο	X
(27)	87-86-5	201-778-6	Πενταχλωροφαινόλη	
(28)	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	Πολυκυκλικοί αρωματικοί υδρογονάνθρακες (PAH) ⁸	X

Αριθμός	Αριθμός CAS ¹	Αριθμός ΕΕ ²	Ονομασία της ουσίας προτεραιότητας ³	Χαρακτηρισμός ως επικίνδυνης ουσίας προτεραιότητας
(29)	122-34-9	204-535-2	Σιμαζίνη	
(30)	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	Ενώσεις τριβουτυλοκασιτέρου	X ⁹
(31)	12002-48-1	234-413-4	Τριχλωροβενζόλια	
(32)	67-66-3	200-663-8	Τριχλωρομεθάνιο (χλωροφόρμιο)	
(33)	1582-09-8	216-428-8	Τριφλουραλίνη	X
(34)	115-32-2	204-082-0	Dicofol	X
(35)	1763-23-1	217-179-8	Υπερφθοροκτανοσουλφονικό οξύ και τα παράγωγά του (PFOS)	X
(36)	124495-18-7	δεν εφαρμόζεται	Quinoxifen	X
(37)	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	Διοξίνες και παρόμοιες με τις διοξίνες ενώσεις	X ¹⁰
(38)	74070-46-5	277-704-1	Aclonifen	
(39)	42576-02-3	255-894-7	Bifenox	
(40)	28159-98-0	248-872-3	Cybutryne	
(41)	52315-07-8	257-842-9	Κυπερμεθρίνη ¹¹	
(42)	62-73-7	200-547-7	Dichlorvos	
(43)	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	Εξαβρωμοκυκλοωδεκάνιο (HBCDD)	X ¹²
(44)	76-44-8 / 1024-57-3	200-962-3 / 213-831-0	Heptachlor και εποξείδιο του Heptachlor	X
(45)	886-50-0	212-950-5	Τερβουτρίνη	
(46)	57-63-6	200-342-2	Αιθινυλοιστραδιόλη 17α ¹³	
(47)	50-28-2	200-023-8	Οιστραδιόλη 17β ¹³	
(48)	15307-79-6	239-346-4	Diclofenac (Δικλοφενάκη) ¹³	

¹ CAS : Μητρώο Chemical Abstracts Service.

² Αριθμός ΕΕ: Ευρωπαϊκός κατάλογος υφιστάμενων χημικών ουσιών (EINECS) ή Ευρωπαϊκός κατάλογος κοινοποιημένων χημικών ουσιών (ELINCS).

³ Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες έχουν επιλεγεί ομάδες ουσιών, εκτός εάν σημειώνεται ρητά, προσδιορίζονται τυπικές μεμονωμένες αντιπροσωπευτικές ουσίες στο πλαίσιο του καθορισμού των προτύπων ποιότητας περιβάλλοντος.

⁴ Μόνον ο τετρα-, πεντα-, εξα- και επταβρωμοδιφαινυλαιθέρας (αριθμοί CAS 93703-48-1, 32534_81_9, 36483-60-0, 68928-80-3, αντίστοιχα).

⁵ Το φλουορανθένιο περιλαμβάνεται στον κατάλογο ως δείκτης άλλων, περισσότερο επικίνδυνων πολυκυκλικών αρωματικών υδρογονανθράκων.

⁶ Εννεύλοφαινόλη (CAS 25154-52-3, ΕΕ 246-672-0) συμπεριλαμβανομένων των ισομερών 4-εννεύλοφαινόλη (CAS 104-40-5, ΕΕ 203-199-4) και 4-εννεύλοφαινόλη (διακλαδισμένης αλυσίδας) (CAS 84852-15-3, ΕΕ 284-325-5).

⁷ Οκτυλοφαινόλη (CAS 1806-26-4, ΕΕ 217-302-5) συμπεριλαμβανομένου του ισομερούς 4-(1,1',3,3'-τετραμεθυλοβουτυλο)-φαινόλη (CAS 140-66-9, ΕΕ 205-426-2).

⁸ Συμπεριλαμβάνονται οι ενώσεις βενζο(a)πυρένιο (CAS 50-32-8, ΕΕ 200-028-5), βενζο(b)φλουορανθένιο (CAS 205-99-2, ΕΕ 205-911-9), βενζο(g,h,i)-περυλένιο (CAS 191-24-2, ΕΕ 205-883-8), βενζο(k)φλουορανθένιο (CAS 207-08-9, ΕΕ 205-916-6), ινδενο(1,2,3-cd)πυρένιο (CAS 193-39-5, ΕΕ 205-893-2), ενώ εξαιρούνται οι ενώσεις ανθρακένιο, φλουορανθένιο και ναφθαλίνιο, που παρατίθενται χωριστά.

⁹ Συμπεριλαμβανομένου του κατιόντος τριβουτυλοκασσιτέρου (CAS 36643-28-4).

¹⁰ Συμπεριλαμβάνονται οι εξής ενώσεις:

7 πολυχλωριωμένες διβενζο-p-διοξίνες (PCDD): 2,3,7,8-T4CDD (CAS 1746-01-6), 1,2,3,7,8-P5CDD (CAS 40321-76-4), 1,2,3,4,7,8-H6CDD (CAS 39227-28-6), 1,2,3,6,7,8-H6CDD (CAS 57653-85-7), 1,2,3,7,8,9-H6CDD (CAS 19408-74-3), 1,2,3,4,6,7,8-H7CDD (CAS 35822-46-9), 1,2,3,4,6,7,8,9-O8CDD (CAS 3268-87-9)

10 πολυχλωριωμένα διβενζοφουράνια (PCDF): 2,3,7,8-T4CDF (CAS 51207-31-9), 1,2,3,7,8-P5CDF (CAS 57117-41-6), 2,3,4,7,8-P5CDF (CAS 57117-31-4), 1,2,3,4,7,8-H6CDF (CAS 70648-26-9), 1,2,3,6,7,8-H6CDF (CAS 57117-44-9), 1,2,3,7,8,9-H6CDF (CAS 72918-21-9), 2,3,4,6,7,8-H6CDF (CAS 60851-34-5), 1,2,3,4,6,7,8-H7CDF (CAS 67562-39-4), 1,2,3,4,7,8,9-H7CDF (CAS 55673-89-7), 1,2,3,4,6,7,8,9-O8CDF (CAS 39001-02-0)

12 παρόμοια με τις διοξίνες πολυχλωριωμένα διφαινύλια (PCB-DL): 3,3',4,4'-T4CB (PCB 77, CAS 32598-13-3), 3,3',4',5-T4CB (PCB 81, CAS 70362-50-4), 2,3,3',4,4'-P5CB (PCB 105, CAS 32598-14-4), 2,3,4,4',5-P5CB (PCB 114, CAS 74472-37-0), 2,3',4,4',5-P5CB (PCB 118, CAS 31508-00-6), 2,3',4,4',5'-P5CB (PCB 123, CAS 65510-44-3), 3,3',4,4',5-P5CB (PCB 126, CAS 57465-28-8), 2,3,3',4,4',5-H6CB (PCB 156, CAS 38380-08-4), 2,3,3',4,4',5'-H6CB (PCB 157, CAS 69782-90-7), 2,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 167, CAS 52663-72-6), 3,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 169, CAS 32774-16-6), 2,3,3',4,4',5,5'-H7CB (PCB 189, CAS 39635-31-9).

- ¹¹ Συμπεριλαμβάνονται τα οκτώ ισομερή που συναποτελούν το CAS 52315-07-8 και, επομένως, επίσης το CAS 67375-30-8 (α-κυπερμεθρίνη).
- ¹² Συμπεριλαμβάνονται το 1,3,5,7,9,11-εξαβρωμοκυκλοδωδεκάνιο (CAS 25637-99-4), το 1,2,5,6,9,10-εξαβρωμοκυκλοδωδεκάνιο (CAS 3194-55-6), το α-εξαβρωμοκυκλοδωδεκάνιο (CAS 134237-50-6), το β-εξαβρωμοκυκλοδωδεκάνιο (CAS 134237-51-7) και το γ-εξαβρωμοκυκλοδωδεκάνιο (CAS 134237-52-8).
- ¹³ Οι ουσίες αυτές καταχωρίζονται στο παράρτημα X με την επιφύλαξη του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 726/2004 και των οδηγιών 2001/83/ΕΚ και 2001/82/ΕΚ.»

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

«ΜΕΡΟΣ Α: ΠΡΟΤΥΠΑ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ (ΠΠΠ)

EMT: ετήσια μέση τιμή.

ΜΕΣ : μέγιστη επιτρεπόμενη συγκέντρωση.

Μονάδα: [μg/l] για τις στήλες (4) έως (7)

[μg/kg υγρού βάρους] για τη στήλη (8)

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Αριθ.	Ονομασία της ουσίας	Αριθμός CAS ¹	EMT-ΠΠΠ ² Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας ³	EMT-ΠΠΠ ² Λοιπά επιφανειακά ύδατα	ΜΕΣ-ΠΠΠ ⁴ Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας ³	ΜΕΣ-ΠΠΠ ⁴ Λοιπά επιφανειακά ύδατα	ΠΠΠ Ζώντες οργανισμοί ¹²
(1)	Alachlor	15972-60-8	0,3	0,3	0,7	0,7	
(2)	Ανθρακένιο	120-12-7	0,1	0,1	0,1	0,1	
(3)	Ατραζίνη	1912-24-9	0,6	0,6	2,0	2,0	
(4)	Βενζόλιο	71-43-2	10	8	50	50	
(5)	Βρωμιούχοι διφαινυλαιθέρες ⁵	32534-81-9	4,9 10 ⁻⁸	2,4 10 ⁻⁹	0,14	0,014	0,0085

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Αριθ.	Όνομασία της ουσίας	Αριθμός CAS ¹	ΕΜΤ-ΠΠΠ ² Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας ³	ΕΜΤ-ΠΠΠ ² Λοιπά επιφανειακά ύδατα	ΜΕΣ-ΠΠΠ ⁴ Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας ³	ΜΕΣ-ΠΠΠ ⁴ Λοιπά επιφανειακά ύδατα	ΠΠΠ Ζώντες οργανισμοί ¹²
(6)	Κάδμιο και οι ενώσεις του (ανάλογα με τις κατηγορίες σκληρότητας νερού) ⁶	7440-43-9	≤ 0,08 (Κατηγορία 1) 0,08 (Κατηγορία 2) 0,09 (Κατηγορία 3) 0,15 (Κατηγορία 4) 0,25 (Κατηγορία 5)	0,2	≤ 0,45 (Κατηγορία 1) 0,45 (Κατηγορία 2) 0,6 (Κατηγορία 3) 0,9 (Κατηγορία 4) 1,5 (Κατηγορία 5)	≤ 0,45 (Κατηγορία 1) 0,45 (Κατηγορία 2) 0,6 (Κατηγορία 3) 0,9 (Κατηγορία 4) 1,5 (Κατηγορία 5)	
(6α)	Τετραχλωράνθρακα ⁷	56-23-5	12	12	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	
(7)	Χλωροαλκάνια C10-13 ⁸	85535-84-8	0,4	0,4	1,4	1,4	
(8)	Chlorfenvinphos	470-90-6	0,1	0,1	0,3	0,3	
(9)	Chlorpyrifos (Chlorpyrifos-ethyl)	2921-88-2	0,03	0,03	0,1	0,1	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Αριθ.	Όνομασία της ουσίας	Αριθμός CAS ¹	ΕΜΤ-ΠΠΠ ² Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας ³	ΕΜΤ-ΠΠΠ ² Λοιπά επιφανειακά ύδατα	ΜΕΣ-ΠΠΠ ⁴ Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας ³	ΜΕΣ-ΠΠΠ ⁴ Λοιπά επιφανειακά ύδατα	ΠΠΠ Ζώντες οργανισμοί ¹²
(9α)	Φυτοφάρμακα κυκλοδιενίου: Αλδρίνη ⁷ Διελδρίνη ⁷ Ενδρίνη ⁷ Ισοδρίνη ⁷	309-00-2 60-57-1 72-20-8 465-73-6	Σ = 0,01	Σ = 0,005	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	
(9β)	Όλικό DDT ^{7,9}	δεν εφαρμόζεται	0,025	0,025	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	
	para-para-DDT ⁷	50-29-3	0,01	0,01	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	
(10)	1,2-Διχλωροαιθάνιο	107-06-2	10	10	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	
(11)	Διχλωρομεθάνιο	75-09-2	20	20	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Αριθ.	Όνομασία της ουσίας	Αριθμός CAS ¹	EMT-ΠΠΠ ² Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας ³	EMT-ΠΠΠ ² Λοιπά επιφανειακά ύδατα	ΜΕΣ-ΠΠΠ ⁴ Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας ³	ΜΕΣ-ΠΠΠ ⁴ Λοιπά επιφανειακά ύδατα	ΠΠΠ Ζώντες οργανισμοί ¹²
(12)	Φθαλικό δι(2-αιθυλεξύλιο) (DEHP)	117-81-7	1,3	1,3	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	
(13)	Diuron (Διουρόνη)	330-54-1	0,2	0,2	1,8	1,8	
(14)	Endosulfan (Ενδοσουλφάνη)	115-29-7	0,005	0,0005	0,01	0,004	
(15)	Φλουορανθένιο	206-44-0	0,0063	0,0063	0,12	0,12	30
(16)	Εξαχλωροβενζόλιο	118-74-1			0,05	0,05	10
(17)	Εξαχλωροβουταδιένιο	87-68-3			0,6	0,6	55
(18)	Εξαχλωροκυκλοεξάνιο	608-73-1	0,02	0,002	0,04	0,02	
(19)	Isoproturon (Ισοπροτουρόνη)	34123-59-6	0,3	0,3	1,0	1,0	
(20)	Μόλυβδος και οι ενώσεις του	7439-92-1	1,2 ¹³	1,3	14	14	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Αριθ.	Ονομασία της ουσίας	Αριθμός CAS ¹	EMT-ΠΠΠ ² Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας ³	EMT-ΠΠΠ ² Λοιπά επιφανειακά ύδατα	ΜΕΣ-ΠΠΠ ⁴ Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας ³	ΜΕΣ-ΠΠΠ ⁴ Λοιπά επιφανειακά ύδατα	ΠΠΠ Ζώντες οργανισμοί ¹²
(21)	Υδράργυρος και οι ενώσεις του	7439-97-6			0,07	0,07	20
(22)	Ναφθαλίνιο	91-20-3	2	2	130	130	
(23)	Νικέλιο και οι ενώσεις του	7440-02-0	4 ¹³	8,6	34	34	
(24)	Εννεύλοφαινόλες (4-εννεύλοφαινόλη)	84852-15-3	0,3	0,3	2,0	2,0	
(25)	Οκτυλοφαινόλες (4-(1,1',3,3'-τετραμεθυλοβουτυλο)-φαινόλη)	140-66-9	0,1	0,01	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	
(26)	Πενταχλωροβενζόλιο	608-93-5	0,007	0,0007	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	
(27)	Πενταχλωροφαινόλη	87-86-5	0,4	0,4	1	1	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Αριθ.	Ονομασία της ουσίας	Αριθμός CAS ¹	EMT-ΠΠΠ ² Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας ³	EMT-ΠΠΠ ² Λοιπά επιφανειακά ύδατα	ΜΕΣ-ΠΠΠ ⁴ Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας ³	ΜΕΣ-ΠΠΠ ⁴ Λοιπά επιφανειακά ύδατα	ΠΠΠ Ζώντες οργανισμοί ¹²
(28)	Πολυκυκλικοί αρωματικοί υδρογονάνθρακες (ΡΑΗ) ¹¹	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	
	Βενζο(α)πυρένιο	50-32-8	1,7 10 ⁻⁴	1,7 10 ⁻⁴	0,27	0,027	2 για τους ιχθύες 5 για τα μαλακόστρακα και τα κεφαλόποδα 10 για τα μαλάκια
	Βενζο(β)φλουορανθένιο	205-99-2			0,017	0,017	
	Βενζο(κ)φλουορανθένιο	207-08-9			0,017	0,017	
	βενζο(γ,η,ι)περυλένιο	191-24-2			8,2 10 ⁻³	8,2 10 ⁻⁴	
	Ινδενο(1,2,3- <i>cd</i>)πυρένιο	193-39-5					
(29)	Σιμαζίνη	122-34-9	1	1	4	4	
(29α)	Τετραχλωροαιθυλένιο ⁷	127-18-4	10	10	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	
(29β)	Τριχλωροαιθυλένιο ⁷	79-01-6	10	10	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Αριθ.	Όνομασία της ουσίας	Αριθμός CAS ¹	EMT-ΠΠΠ ² Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας ³	EMT-ΠΠΠ ² Λοιπά επιφανειακά ύδατα	ΜΕΣ-ΠΠΠ ⁴ Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας ³	ΜΕΣ-ΠΠΠ ⁴ Λοιπά επιφανειακά ύδατα	ΠΠΠ Ζώντες οργανισμοί ¹²
(30)	Ενώσεις τριβουτυλοκασσιτέρου (κατιόν τριβουτυλοκασσιτέρου)	36643-28-4	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015	
(31)	Τριχλωροβενζόλια	12002-48-1	0,4	0,4	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	
(32)	Τριχλωρομεθάνιο	67-66-3	2,5	2,5	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	
(33)	Τριφλουραλίνη	1582-09-8	0,03	0,03	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	
(34)	Dicofol	115-32-2	1,3 10 ⁻³	3,2 10 ⁻⁵	δεν εφαρμόζεται ¹⁰	δεν εφαρμόζεται ¹⁰	33
(35)	Υπερφθοροκτανοσουλφονικό οξύ και τα παράγωγά του (PFOS)	1763-23-1	6,5 10 ⁻⁴	1,3 10 ⁻⁴	36	7,2	9,1
(36)	Quinoxifen	124495-18-7	0,15	0,015	2,7	0,54	
(37)	Διοξίνες και παρόμοιες με τις διοξίνες ενώσεις	Βλ. υποσημείωση 10 στο παράρτημα Χ της οδηγίας 2000/60/ΕΚ					Άθροισμα των PCDD+PCDF+PCB-DL 0,008 μg.kg ⁻¹ TEQ ¹⁴
(38)	Aclonifen	74070-46-5	0,12	0,012	0,12	0,012	
(39)	Bifenox	42576-02-3	0,012	0,0012	0,04	0,004	
(40)	Cybutryne	28159-98-0	0,0025	0,0025	0,016	0,016	
(41)	Κυπερμεθρίνη	52315-07-8	8 10 ⁻⁵	8 10 ⁻⁶	6 10 ⁻⁴	6 10 ⁻⁵	
(42)	Dichlorvos	62-73-7	6 10 ⁻⁴	6 10 ⁻⁵	7 10 ⁻⁴	7 10 ⁻⁵	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Αριθ.	Ονομασία της ουσίας	Αριθμός CAS ¹	EMT-ΠΠΠ ² Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας ³	EMT-ΠΠΠ ² Λοιπά επιφανειακά ύδατα	ΜΕΣ-ΠΠΠ ⁴ Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας ³	ΜΕΣ-ΠΠΠ ⁴ Λοιπά επιφανειακά ύδατα	ΠΠΠ Ζώντες οργανισμοί ¹²
(43)	Εξαβρωμοκυκλοδω δεκάνιο (HBCDD)	Βλ. υποσημείωση 12 στο παράρτημα Χ της οδηγίας 2000/60/ΕΚ	0,0016	0,0008	0,5	0,05	167
(44)	Heptachlor και εποξειδίο του heptachlor	76-44-8 / 1024-57-3	$2 \cdot 10^{-7}$	$1 \cdot 10^{-8}$	$3 \cdot 10^{-4}$	$3 \cdot 10^{-5}$	$6,7 \cdot 10^{-3}$
(45)	Τερβουτρίνη	886-50-0	0,065	0,0065	0,34	0,034	
(46)	Αιθινυλοιστραδιόλη 17α	57-63-6	$3,5 \cdot 10^{-5}$	$7 \cdot 10^{-6}$	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	
(47)	Οιστραδιόλη 17β	50-28-2	$4 \cdot 10^{-4}$	$8 \cdot 10^{-5}$	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	
(48)	Diclofenac (Δικλοφενάκη)	15307-79-6	0,1	0,01	δεν εφαρμόζεται ¹⁰	δεν εφαρμόζεται ¹⁰	

¹ CAS : Μητρώο Chemical Abstracts Service

² Η παράμετρος αυτή είναι το ΠΠΠ εκφραζόμενο ως ετήσια μέση τιμή (EMT-ΠΠΠ). Εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά, ισχύει για τη συνολική συγκέντρωση όλων των ισομερών.

³ Τα επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας καλύπτουν τους ποταμούς και τις λίμνες, καθώς και τα συναφή τεχνητά ή ιδιαίτερος τροποποιημένα υδατικά συστήματα.

⁴ Η παράμετρος αυτή είναι το ΠΠΠ εκφραζόμενο ως μέγιστη επιτρεπόμενη συγκέντρωση (ΜΕΣ-ΠΠΠ). Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες για το ΜΕΣ-ΠΠΠ σημειώνεται «δεν εφαρμόζεται», οι τιμές EMT-ΠΠΠ θεωρείται ότι προστατεύουν έναντι βραχυπρόθεσμων αιχμών ρύπανσης σε συνεχείς απορρίψεις, καθώς είναι σημαντικά χαμηλότερες σε σχέση με τις τιμές που προκύπτουν με βάση την οξεία τοξικότητα.

- 5 Για την ομάδα ουσιών προτεραιότητας που καλύπτεται από τους βρωμιούχους διφαινυλαιθέρες (αριθ. 5) το ΠΠΠ πρέπει να συγκρίνεται με το άθροισμα των συγκεντρώσεων των συγγενών ουσιών 28, 47, 99, 100, 153 και 154.
- 6 Για το κάδμιο και τις ενώσεις του (αριθ. 6) οι τιμές των ΠΠΠ διαφέρουν ανάλογα με τη σκληρότητα του νερού, που κατατάσσεται σε 5 κατηγορίες (κατηγορία 1: < 40 mg CaCO₃/l, κατηγορία 2: 40 έως <50 mg CaCO₃/l, κατηγορία 3: 50 έως <100 mg CaCO₃/l, κατηγορία 4: 100 έως <200 mg CaCO₃/l, κατηγορία 5: ≥200 mg CaCO₃/l).
- 7 Η ουσία αυτή δεν είναι ουσία προτεραιότητας, αλλά ένας από τους άλλους ρύπους για τους οποίους τα ΠΠΠ ταυτίζονται με τα προβλεπόμενα στη νομοθεσία που ίσχυε πριν από τις 13 Ιανουαρίου 2009.
- 8 Δεν παρέχεται ενδεικτική παράμετρος γι' αυτή την ομάδα ουσιών. Η(οι) ενδεικτική(-ές) παράμετρος(-οι) πρέπει να καθορίζεται(-ονται) μέσω της αναλυτικής μεθόδου.
- 9 Το ολικό DDT περιλαμβάνει το άθροισμα των ισομερών 1,1,1-τριχλωρο-2,2 δις(p-χλωροφαινυλ)-αιθάνιο (αριθμός CAS 50-29-3· αριθμός ΕΕ 200-024-3), 1,1,1-τριχλωρο-2 (ο-χλωροφαινυλο)-2-(p-χλωροφαινυλ)-αιθάνιο (αριθμός CAS 789-02-6· αριθμός ΕΕ 212-332-5), 1,1-διχλωρο-2,2 δις(p-χλωροφαινυλ)-αιθυλένιο (αριθμός CAS 72-55-9· αριθμός ΕΕ 200-784-6) και 1,1-διχλωρο-2,2 δις(p-χλωροφαινυλ)-αιθάνιο (αριθμός CAS 72-54-8· αριθμός ΕΕ 200-783-0).
- 10 Δεν υπάρχουν αρκετά δεδομένα για να καθοριστεί ΜΕΣ-ΠΠΠ για τις ουσίες αυτές.
- 11 Για την ομάδα ουσιών προτεραιότητας των πολυκυκλικών αρωματικών υδρογονανθράκων (PAH) (αριθ. 28), το ΠΠΠ στους ζώντες οργανισμούς βασίζεται στην τοξικότητα του βενζο(a)πυρενίου, το οποίο θα πρέπει να μετράται ως δείκτης για τους άλλους PAH και του οποίου η συγκέντρωση θα πρέπει να συγκρίνεται με το ΠΠΠ. Το EMT-ΠΠΠ στα ύδατα αποτελεί αντίστοιχη τιμή.
- 12 Το ΠΠΠ στους ζώντες οργανισμούς αναφέρεται στους ιχθύες, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά.
- 13 Αυτά τα ΠΠΠ αναφέρονται στις βιοδιαθέσιμες συγκεντρώσεις των ουσιών.
- 14 PCDD: πολυχλωριωμένες διβενζο-p-διοξίνες· PCDF: πολυχλωριωμένα διβενζοφουράνια· PCB-DL: παρόμοια με τις διοξίνες πολυχλωριωμένα διφαινύλια· TEQ: τοξικά ισοδύναμα.